

C/ Nou del teatre, 16
17004 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.girona.cat
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

THE BEAST

La Bête

França, 2023

Direcció: Bertrand Bonello

Guió: Bertrand Bonello

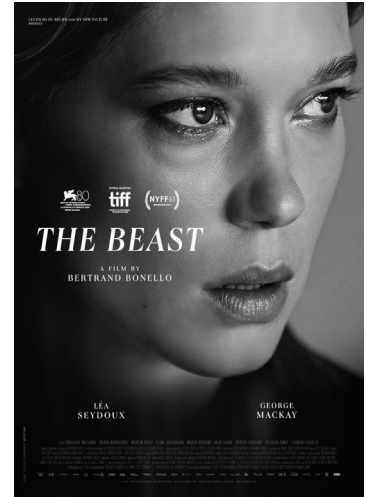
Intèrprets: Léa Seydoux,
George MacKay, Dasha
Nekrasova, Julia Faure

Durada: 145 min

Gènere: drama romàntic

Idioma: anglès i francès

Data d'estrena: 27/03/2024

L'amença misteriosa

The beast de Bertrand Bonello és un exercici de reinterpretació i transformació d'algunes idees provinents d'un gran text literari, *La Bestia en la jungla* de Henry James. El relat explica la història d'un home que troba una dona que va conèixer deu anys abans. Davant la por que algun estrany esdeveniment pertorbi la seva vida, tots dos es tanquen i es distancien esperant poder superar la por d'aquesta contradicció estranya que implica el desig. Al final de la seva vida s'adonen que l'autèntica bèstia no ha estat altra que la monotonia, la manca de decisió i la sensació d'haver llençat la seva existència per la borda, atrapats en una inaniació marcada per la por. El curt relat de Henry James ha estat abordat des de la crítica com el substrat d'una mena de confessió del mateix escriptor sobre la seva distanciada relació amb el sexe. Henry James mai es va casar i mai va tenir una relació sexual consumada. Encara que va viure una plenitud estètica i intel·lectual va ser un presoner d'una mena de solitud essencial, en què la por a la sexualitat es va convertir com un fantasma que va marcar la seva obra i la seva vida.

Bertrand Bonello pren com a element essencial de l'univers de Henry James dues idees bàsiques: la por a l'amor i la sensació que estem davant d'un món en què el mateix amor és una amenaça fantasma. A la primera imatge de la pel·lícula veiem una actriu que està rodant una pel·lícula davant d'un cromat que ha de fingir que la bèstia és allà, però sense saber de quina bèstia es tracta i sense tenir dimensió de la seva presència física. La bèstia és una por profunda, un mal auguri, una cosa que ho corromp tot. Aquesta història de pors profundes es desenvolupa en tres temps diversos. El primer és un temps futur en què les emocions han esdevingut una amenaça i en què la intel·ligència artificial programa els sentiments. En aquest món marcat per la por a la sexualitat, Gabrielle –la dona del relat– decideix purificar el seu ADN i reviu les seves vides passades. L'any 2044 les relacions s'han mostrat fredes, marcades per la intervenció d'elements exteriors que anul·len els sentiments. El 2014, l'home ha esdevingut un assetjador que ronda una actriu que viu en una gran residència

amb piscina, el joc de seducció s'ha convertit en un joc de depredació. L'any 1910, les relacions eren diferents i tenien un punt de romanticisme. Els amants es trobaven davant d'un París marcat per les convencions, un París que acaba inundat.

En aquest repertori d'històries de pors en què l'aigua d'una banyera remet a l'aigua d'un París inundat i a la piscina de la casa californiana on resideix una actriu, Bonello estableix un joc de múltiples correspondències al·legòriques. La intel·ligència artificial articula éssers cibernètics que semblen conversar amb aquestes nines sòrdides en construcció de la fàbrica que queda inundada el 1910. Un colom és allà present com si fos una reencarnació d'aquesta bèstia psicològica que ho pot tot. Les trobades i els desacords entre uns amants s'efectuen en diversos mons on tot és líquid, on tot sembla surar, tant els afectes com les emocions. Bertrand Bonello projecta la seva mirada a un futur en què es condensen les frustracions i les pors de diversos passats, en què el joc de la seducció persisteix al llarg de la història davant el qual alguna cosa està sempre en perpètua amenaça. A partir d'una aclaparadora simfonia de sons, colors, idees visuals i atmosferes malaltisses, Bertrand Bonello ens ofereix una obra major, gairebé un compendi d'alguna cosa que estava latent en les seves obres anteriors com *L'Apollonide*, *Nocturama* i *Zombie Child*. Una obra que finalment troba la forma cinematogràfica justa per transmetre la bellesa inquietant de l'amença.

Àngel Quintana
Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona